

Vzor správnej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o pokute

Krajský súd v Bratislave
Záhradnícka 10
813 66 Bratislava

V Bratislave dňa .....

Žalobca: **Spoločnosť, s.r.o.**
Sídlo: Holého 4, 815 46 Bratislava
IČO: 33 442 890
Práva forma: Spoločnosť s ručením obmedzeným
Zapísaný: v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I oddiel: Sro,
vločka: 654/B
Zastúpený: Samuel Nový – konateľ
zastúpený: Advokátska kancelária BĀNOS s.r.o.
IČO: 47 551 372
sídlo: Hlavná 979/23, 924 01 Galanta
zastúpená: JUDr. Róbert Bános, konateľ a advokát, zapísaný do
zoznamu advokátov SAK pod č. 5797
(ďalej tiež ako „advokát“ alebo „právny zástupca“)

Žalovaný: **Národný inšpektorát práce Košice**
sídlo: Masarykova 10, 040 01 Košice
(ďalej tiež ako „žalovaný“)

Ďalší účastník
(v zmysle § 32 ods. 3 písm. c) SSP): Inšpektorát práce Bratislava
Za kasárňou 1
832 64 Bratislava
(ďalej tiež ako „Inšpektorát práce Bratislava“)

Správna žaloba vo veciach správneho trestania

proti rozhodnutiu Národného inšpektorátu práce Košice, Masarykova 10, 040 01
Košice číslo: ..... zo dňa ....., ktorým Národný inšpektorát práce Košice
zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Bratislava, č.
.....zo dňa .....

a
na preskúmanie zákonnosti postupu
Národného inšpektorátu práce Košice pred vydaním rozhodnutia
číslo: ..... zo dňa .....

Dvojmo!

Prílohy: 1/- 5/ podľa textu
6/plnomocenstvo

Súdny poplatok vo výške 70,- eur bude zaplatený na výzvu súdu.

Príslušnosť Krajského súdu v Bratislave je daná v súlade s § 13 Správneho súdneho poriadku.

I.
Skutkový stav

1. Dňa ..... bola v kontrolovanom subjekte: spoločnosti Spoločnosť, s.r.o. a dňa ..... na inšpektoráte práce uskutočnená inšpekcia práce zameraná na dodržiavanie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa ustanovení zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Výsledkom uskutočnenej inšpekcie práce bol Protokol o výsledku inšpekcie práce č. .... zo dňa ..... (ďalej ako „Protokol“), v ktorom Inšpektorát práce Bratislava konštatoval porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Dôkaz: Protokol Inšpektorátu práce Bratislava č. .... zo dňa .....
(Príloha č. 1)

2. Inšpektorát práce Bratislava začal na podklade Protokolu správne konanie o uložení pokuty, ktorého výsledkom bolo Rozhodnutie č. .... zo dňa ....., ktorým žalobcovi uložil pokutu vo výške .....,- Eur za porušenie konštatované v Protokole (ďalej ako „Rozhodnutie IP Bratislava“). Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal podanie s názvom „Odvolanie účastníka konania voči rozhodnutiu Inšpektorátu práce Bratislava, zo dňa ..... o uložení pokuty vo výške .....,- Eur, č. ....“ (ďalej ako „Odvolanie žalobcu“).

Dôkaz: Rozhodnutie č. .... zo dňa ..... (Príloha č. 2)
Odvolanie účastníka konania voči rozhodnutiu Inšpektorátu práce Bratislava, zo dňa ..... o uložení pokuty vo výške .....,- Eur, č. .... (Príloha č. 3)

3. Odvolanie žalobcu, doručené Inšpektorátu práce Bratislava bolo postúpené Národnému inšpektorátu práce, o čom bol žalobca upovedomený listom s názvom „Postúpenie odvolania“ zo dňa ..... Národný inšpektorát práce Rozhodnutím č. .... zo dňa ..... Odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie Inšpektorátu práce Bratislava č. .... zo dňa ....., ktorým žalobcovi uložil pokutu vo výške ....., - Eur za porušenie konštatované v Protokole potvrdil.

Dôkaz: Postúpenie odvolania zo dňa ..... (Príloha č. 4)
Rozhodnutie Národného inšpektorátu práce č. .... zo dňa ..... (Príloha č. 5)

II.

Predmet súdneho preskúmania a zákonné náležitosti správnej žaloby

4. Proti rozhodnutiu Národného inšpektorátu práce Košice, Masarykova 10, 040 01 Košice, číslo: ..... zo dňa ..... sa nie je možné odvolať. Toto rozhodnutie je však preskúmateľné súdom. Podľa § 177 ods. 1 Správneho súdneho poriadku „Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.“ V zmysle § 3 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku sa „na účely tohto zákona rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.“

5. Podľa § 178 ods. 1 Správneho súdneho poriadku „Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.“ Podľa § 180 ods. 1 Správneho súdneho poriadku „Žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.“ Keďže o riadnom opravnom prostriedku rozhodol Národný inšpektorát práce Košice, tento má v dôsledku toho postavenie žalovaného.

6. Podľa § 181 ods. 1 Správneho súdneho poriadku „Fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.“ Podľa § 69 ods. 4 Správneho súdneho poriadku „Lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením

zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.“ V zmysle uvedeného lehota na podanie správnej žaloby začala plynúť odo dňa, kedy bolo žalobcovi doručené napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice, t. j. .... V zmysle vyššie uvedeného teda lehota na podanie správnej žaloby uplynie dňa ..... Správna žaloba sa podáva v zákonom stanovenej lehote.

7. Podľa § 27 ods. 1 Správneho súdneho poriadku „Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy správny súd na návrh žalobcu posúdi i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, z ktorého preskúvané rozhodnutie alebo opatrenie vychádza, ak bolo preň skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie záväzné a ak skôr vydané rozhodnutie alebo opatrenie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2. Ak orgán verejnej správy, ktorý vydal skoršie rozhodnutie alebo opatrenie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, má postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c).“ Vzhľadom na citované ustanovenie navrhujeme správnemu súdu, aby posúdil i zákonnosť skôr vydaného rozhodnutia Inšpektorátu práce Bratislava, č. .... zo dňa ....., nakoľko z tohto rozhodnutia vychádza i napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice, a toto skôr vydané rozhodnutie nebolo samostatne možné preskúmať správnym súdom podľa § 6 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Nakoľko Inšpektorát práce Bratislava, ktorý vydal skoršie rozhodnutie, nie je v konaní pred správnym súdom žalovaným, prislúcha mu postavenie účastníka konania podľa § 32 ods. 3 písm. c) Správneho súdneho poriadku.

8. V súlade s § 182 ods. 1 písm. g) žalobca uvádza, že nežiada nariadenie pojednávania.

III.

Zdôvodnenie nezákonnosti napadnutého rozhodnutia

9. Žalovaný napadnutým Rozhodnutím č. .... zo dňa ..... (ďalej ako „Rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice“), ktorým potvrdil Rozhodnutie Inšpektorátu práce Bratislava uložil žalobcovi pokutu vo výške .....,- Eur za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 písm. a) zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov tým, že využíval závislú prácu fyzických osôb: ....., a to bez uzatvoreného pracovného pomeru. Uvedené osoby vykonávali u žalobcu armovacie práce na stavbe bytového domu .....

10. Napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice, ako aj postup žalovaného pri jeho vydaní považujeme za nezákonný, a to na základe skutočností,

ktorými sa podrobnejšie zaoberáme v jednotlivých častiach správnej žaloby, a to III.A. až III.C.:

- zistenia žalovaného uvedené v napadnutom rozhodnutí Národného inšpektorátu práce Košice vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 191 ods. 1 písm. c) Správny súdny poriadok),
- napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) Správny súdny poriadok),
- zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy je nedostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e) Správny súdny poriadok),
- došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 odsek 1 písm. g) Správny súdny poriadok.

III.A.

Argumenty odvolania žalobcu

11. Argumenty žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu Inšpektorátu práce Bratislava boli najmä tieto:

- a. Inšpektorát práce v predmetnom konaní vec nesprávne právne posúdil a rozhodnutie dostatočne neodôvodnil. Každé rozhodnutie, ktorým sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej či právnickej osoby musí byť spravodlivé a musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu vecí. Podľa zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, každé rozhodnutie správneho orgánu musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Pri odôvodnení rozhodnutia je správny orgán povinný konkretizovať dôkazné prostriedky, ktoré ho viedli k výroku rozhodnutia, a tiež je povinný uviesť postup pri aplikácii tzv. správnej úvahy pri použití právnych predpisov. Zákon o inšpekcii práce pripúšťa určitú voľnosť pre správny orgán tým, že neustanovuje striktný postup pri stanovení a výpočte uloženej pokuty za správny delikt. V zmysle § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona o inšpekcii práce „Inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000 eur do 200 000 eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000 eur.“ Správny orgán má tak v zmysle uvedeného určitú voľnosť, no môže sa ľahko stať, že dôjde k vybočeniu zo základných hraníc, ktoré boli v právnej norme správnu úvahou sledované, preto je pri aplikácii takýchto právnych noriem potrebné uviesť dôvody, z ktorých správny orgán vychádzal, a to v odôvodnení výroku rozhodnutia.

- b. Bremeno dôkazu má v postupoch, v ktorých sa vyvodzuje administratívnoprávna zodpovednosť zaťažovať správny orgán, ktorý má povinnosť náležite zistiť skutkový stav veci. Aj napriek tomu, že účastník konania neuplatnil svoje procesné práva, ako v rozhodnutí uviedol Inšpektorát práce, nemožno z toho bez ďalšieho dokazovania vyvodiť záver, že sa plne stotožňuje so skutočnosťami uvedenými v Protokole. Prípadná pasivita účastníka konania sa nemôže rovnať dostatočne zistenému skutkovému stavu veci tak, ako to uviedol Inšpektorát práce vo svojom rozhodnutí. Skutočnosť, že sa účastník konania k začatiu správneho konania nevyjadril, neuplatnil konkrétne návrhy či neuviedol, že odstránil konkrétne nedostatky, súdna prax nepokladá za konkludentné vyjadrenie priznania, resp. súhlasu s daným postupom či vylúčením možnosti opravných prostriedkov.
- c. Správny orgán na základe výpovedí v Protokole uvedených osôb, zachytených v zápisniciach o podaní informácie, bez ďalšieho konštatoval, že vykonávajú závislú prácu bez uzatvorenia pracovného pomeru, a tým došlo k porušeniu zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, čo odôvodňuje spáchanie správneho deliktu a uloženie pokuty. Správny orgán pritom nezisťoval ďalšie skutkové okolnosti, či sú naplnené znaky závislej práce, či uvedené osoby neposkytujú kontrolovanému subjektu službu v zmysle predpisov občianskeho či obchodného práva. Zrejme tak svoje konštatovanie o nelegálnej práci postavil na vyjadrení uvedených osôb, ktoré uviedli, že „robia“ pre spoločnosť ABC, s.r.o. v istom čase a za odmenu.
- d. Pri aplikácii § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní na konkrétny prípad má Inšpektorát práce povinnosť skúmať nie len to, či v konkrétnom prípade boli naplnené formálne znaky nelegálneho zamestnávania, teda či skutok zodpovedá formálnej dikcii právnej normy, ale aj to, či súčasne došlo k naplneniu jeho materiálnych znakov, t.j. či konanie zamestnávateľa či iných osôb podľa skutkových okolností možno vyhodnotiť ako nelegálne zamestnávanie. V danom prípade máme za to, že správny orgán sa obmedzil iba na formalistický výklad ustanovenia § 2 ods. 2 zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní.
- e. V prípade, že by sa odvolací orgán nestotožnil s vyjadrením účastníka konania ohľadom prípustnosti uloženia pokuty, má za to, že jej výška je vzhľadom na skutkový stav neprimeraná a jej výška je neodôvodnená. Inšpektorát práce uložil účastníkovi konania pokutu vo výške .....,- Eur, podľa jeho slov v spodnej hranici zákonom stanovenej sadzby, avšak vzhľadom k vyššiemu počtu nelegálne zamestnaných osôb sa správny orgán domnieva, že nie je možné uložiť pokutu v minimálnej výške. Správny orgán v rozhodnutí uviedol, že má za to, že ukladaný postih v uvedenej výške bude motivovať postihovaného k vyššej opatrnosti a pozornosti. Odôvodnenie Inšpektorátu práce považujeme za nejasné, nedostatočné a zmätočné. Správny orgán totiž

len vo všeobecnej rovine konštatoval, že pri ukladaní pokuty postupoval v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a vzal do úvahy kritéria ustanovené zákonom pri ukladaní pokuty a jej výšky. Neuviedol ako dospel k práve uloženej sume pokuty. V odôvodnení sa nedostatočne vysporiadal s kritériami, ktoré mal v zmysle zákona o inšpekcii práce zohľadniť pri rozhodovaní o výške pokuty. Pokiaľ by aj išlo o nelegálne zamestnávanie viacerých osôb, účastník konania by nemal vzhľadom na krátkosť času, ako aj vzhľadom na skutkové okolnosti žiaden väčší úžitok z potenciálne „ušetrených“ finančných prostriedkov. Aj keď inšpektorát práce pri určovaní výšky pokuty prihliadol na počet zamestnancov účastníka konania, jej výšku odôvodnil hlavne ako cieľ preventívne pôsobiť na zamestnávateľa, aby sa v budúcnosti vyhýbal opakovaniu obdobných nedostatkov. Napriek skoršiemu konštatovaniu prvotného porušenia predpisov inšpektorát práce uložil pokutu v takej výške, ktorá je pre účastníka konania likvidačná. V žiadnom prípade nesplní účel prevencie, ale len represie, pretože vzhľadom na ekonomické výsledky účastník konania nebude môcť ďalej vykonávať svoju činnosť, a teda ani poskytovať zamestnanie. Prípady nelegálneho zamestnávania je potrebné posudzovať individuálne tak, aby bola zachovaná kontinuita rozhodovania, naplnenie účelu zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, je potrebné posudzovať závažnosť konania, jeho následky a tým zabezpečiť spravodlivé rozhodnutie, ktoré bude spĺňať preventívny účel.

- f. Účastník konania chce podotknúť, že vykonáva podnikateľskú činnosť od roku ..... v rámci stavebnej činnosti, od počiatku v súlade so zákonom, striktno dodržiava všeobecne záväzné predpisy a platné právne normy v žiadnom prípade neobchádza. Okrem toho sa snaží vytvoriť pre svojich zamestnancov čo najlepšie pracovné podmienky a najmä zamestnávať občanov, s ktorými je spolupráca občas problematická, no napriek tomu sa ich snaží začleniť do spoločnosti, dať im priestor pracovať.
- g. Konanie inšpektorátu práce trpí procesnými, ako aj hmotnoprávnymi vadami, pokuta je nezákonná, neopodstatnená, neprimeraná a neodôvodnená.

III.B.

Dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia Národného inšpektorátu práce Košice

12. Napadnutým rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán podľa § 6 ods. 1 písm. b) a § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu práce Bratislava. Žalovaný v úvode odôvodnenia predmetného rozhodnutia skonštatoval skutočnosti vyplývajúce z odvolacieho spisu, a teda, že pri výkone inšpekcie práce bol zistený nedostatok, spočívajúci v porušení zákazu nelegálneho zamestnávania vo vzťahu k menovaným zamestnancom. Ďalej konštatoval, že porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania bolo jednoznačne

preukázané pri výkone inšpekcie práce, pričom tento záver vyplýva zo zápisníc o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku spísaných dňa ..... s menovanými a protokolu.

13. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že k námietke účastníka konania, že ak sa nevyjadril k oznámeniu o začatí správneho konania, automaticky to neznamená, že sa stotožnil so zisteným skutkovým stavom uvádza, že inšpektorát práce dal účastníkovi konania možnosť realizovať svoje procesné práva aj vyjadrením sa k oznámeniu o začatí správneho konania a v prípade potreby mu umožnil možnosť navrhnúť ústne pojednávanie, avšak účastník konania túto možnosť nevyužil, a preto mal za to, že zistený skutkový stav považuje za dostatočne zistený.

14. K tomu uvádzame nasledovné. Spoľahlivé zistenie skutkového stavu je podmienkou, ktorá má byť splnená na strane správneho orgánu za predpokladu jeho úmyslu vyvodiť administratívno-právnu zodpovednosť voči kontrolovanému subjektu. Správny orgán tak prostredníctvom dokazovania ako súboru procesných úkonov má zistiť skutkový stav tak, aby o jeho pravdivosti a úplnom zistení stavu veci neboli dôvodné pochybnosti. Ako už žalobca, resp. účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, povinnosť správneho orgánu dokazovať vinu obvinenému za správny delikt sa odvodzuje z vyhľadávacej zásady, uplatňujúcej sa v správnom konaní začatom z podnetu správneho orgánu. Táto zásada vyjadruje zodpovednosť správneho orgánu za zhromaždenie podkladov pre rozhodnutie tak, aby skutkový stav bol náležite zistený. Uvedené odôvodnenie žalovaného, t.j. že z dôvodu, že účastník konania sa k začatému správne konaniu nevyjadril, preto mal správny orgán za to, že zistený skutkový stav považuje za dostatočne zistený, považujeme za nedostatočné a nezrozumiteľné. Z uvedeného sa môže účastník konania domnievať, že správny orgán nie je povinný zistiť skutkový stav riadne, v zmysle vyhľadávacej zásady a čakať na vyjadrenie sa účastníka konania, ktoré pokiaľ mu nedôjde, má za to, že skutkový stav je zistený dostatočne.

15. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí tiež obhajujúc riadne zistený skutkový stav Inšpektorátom práce Bratislava uviedol, že zo zápisníc o podaní informácie spísaných menovanými je zrejme, že sa u nich jednoznačne jednalo o výkon závislej práce, pričom viacerí z menovaných uviedli, že prácu nevykonávajú pre účastníka konania prvý deň, a preto sa nemohlo jednať o príležitostný a výkon činnosti. Dodal tiež, že závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone (pozn. zrejme mal na mysli Zákonník práce) aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Ďalej žalovaný uviedol, že k námietke účastníka konania, že inšpektorát práce sa obmedzil iba na formalistický výklad zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a neskúmal, či boli naplnené aj materiálne znaky nelegálneho zamestnávania uvádza, že nelegálne zamestnávanie zo strany účastníka konania považuje za jednoznačne preukázané, čo podporujú aj listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise.

16. K tomu uvádzame nasledovné. Máme za to, že skutkový stav nebol správnym orgánom zistený dostatočne, keď len na základe výpovedí v Protokole uvedených osôb zachytených v zápisniciach o podaní informácie, bez ďalšieho konštatoval, že vykonávajú závislú prácu bez uzatvorenia pracovného pomeru, a tým došlo k porušeniu zákona o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní, čo odôvodňuje spáchanie správneho deliktu a uloženie pokuty. Správny orgán mal pritom nepochybne zisťovať, či ..... a či v prípade vykonávanej činnosti menovaných osôb išlo o naplnenie znakov závislej práce, či uvedené osoby neposkytujú kontrolovanému subjektu službu v zmysle predpisov občianskeho či obchodného práva. Za účelom označenia pracovného výkonu menovaných osôb správnemu orgánu postačovalo, že menované osoby uviedli, že „robia“ pre spoločnosť ABC, s.r.o., pričom správny orgán ďalej nezisťoval, na akom právom základe. K odôvodneniu formulovanému žalovaným v napadnutom rozhodnutí o tom, že nelegálne zamestnávanie účastníka konania považuje za jednoznačne preukázané, čo podporujú aj listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise, uvádzame, že je nedostatočné, keďže v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku je správny orgán povinný uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia tak mal žalovaný jasne uviesť skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, resp. jasne a konkrétne označiť dôkazy, na základe hodnotenia ktorých dospel k správnej úvahe, nie uviesť len odkaz na listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise. V prípade označenia takéhoto odôvodnenia za správne a postačujúce potom možno každý právny záver podporiť odkazom na obsah spisu.

17. Na základe uvedených skutočností máme za to, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy je nedostačujúce na riadne posúdenie veci, pričom zistenia žalovaného, uvedené v napadnutom rozhodnutí tak vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, čoho následkom je vydanie nezákonného rozhodnutia Národným inšpektorátom práce Košice ako žalovaným, a čo je v konečnom dôsledku dôvodom na zrušenie predmetného rozhodnutia v zmysle § 191 ods. 1, písm. c), d), e) a g) Správneho súdneho poriadku.

III.C

Nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia Národného inšpektorátu práce
Košice

18. Na tomto mieste sa bližšie zaoberáme námietkou zákonnosti napadnutého rozhodnutia Národného inšpektorátu práce Košice z dôvodu nedostatkov jeho odôvodnenia.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému vybaveniu veci.

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe (č.k. 6 A 48/92-23): Z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zjavné, prečo správny orgán považuje námietky účastníka za bezpredmetné, mylné alebo vyvrátiteľné, ktoré skutočnosti vzal za podklad svojho rozhodnutia, prečo považuje skutočnosti predložené účastníkom za nerozhodné, nesprávne alebo inými riadne vykonanými dôkazmi za vyvrátiteľné, podľa ktorej normy rozhodol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a v prípade rozhodovania o relatívne neurčitej sankcii, aké úvahy ho viedli k uloženiu sankcie v konkrétnej výške.

19. Odôvodnenie ako obsahová náležitosť rozhodnutia vydaného správnym orgánom v správnom konaní plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov konania o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia a tak posilniť dôveru v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia viedli fyzické alebo právnické osoby k dobrovoľnému plneniu povinností. Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmať, čím sa má zabrániť svojvoľnému rozhodovaniu správnych orgánov. Presvedčivé odôvodnenie tak môže zamedziť zbytočnému uplatneniu opravných prostriedkov účastníkom konania.

20. Správny poriadok demonštratívny spôsobom uvádza okolnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: skutkové okolnosti a právne posúdenie veci.

Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy, a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania.

Právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádza a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastník konania pochopil vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením.

21. Osobitnú pozornosť treba v odôvodnení venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy. V týchto prípadoch spravidla vychádza len zo všeobecného vymedzenia zákonných podmienok, ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy. Ak napríklad správny orgán ukladá pokutu za správny delikt nepostačuje uviesť, že pri uložení pokuty prihliadal na mieru zavinenia a výška pokuty bola určená v rámci ustanovenej hranice. Správny orgán sa musí vyrovnáť so všetkými hľadiskami pre uloženie pokuty, inak je takéto rozhodnutie nepreskúmateľné. Uvedený príklad platí aj pre tento prejednávaný prípad.

Podľa § 19 ods. 6 Zákona o inšpekcii práce Inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

22. Máme za to, že žalovaný nedostatočne odôvodnil stotožnenie sa s výškou pokuty uloženej rozhodnutím Inšpektorátu práce Bratislava, keď v napadnutom rozhodnutí

uviedol, že sa plne stotožňuje s výškou sankcie tak, ako bola uložená zo strany inšpektorátu práce, hlavne s poukazom na to, že účastník konania zamestnával nelegálne až ..... osôb, pričom ďalej len menovite uviedol skutočnosti, na ktoré pri uložení pokuty prihliadol Inšpektorát práce, a to na závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov, počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa, počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, či ide o opakované zistenie toho istého nedostatku, dobu protiprávnosti a či sankcia spĺňa požiadavku represie, ale aj preventívny účel. Žalovaný sa tak len odvolal na znenie vyššie citovaného § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, pričom zrejme opomenul prihliadnúť na skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku. Žalovaný v ďalšom texte odôvodnenia správnosti výšky uloženej pokuty poukázal na znenie § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona o inšpekcii práce, vymedzujúcom rozsah výšky pokuty za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania a uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom Inšpektorátu práce Bratislava.

23. S poukazom na ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku máme za to, že správny orgán nedostatočne odôvodnil výšku uloženej pokuty, keď svoje stotožnenie sa so správnosťou jej vyčíslenia Inšpektorátom práce Bratislava odôvodnil len strohým opisom ustanovenia § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce tak, ako sme uviedli v predchádzajúcom bode tejto žaloby. V záujme riadneho odôvodnenia, ako neoddeliteľnej súčasť obsahových náležitostí zákonného rozhodnutia, ktoré má vzbudiť presvedčivosť v jeho výrok máme za to, že nepostačuje, keď správny orgán jednak o nej rozhodujúci v prvom stupni, ako aj orgán odvolací, ktorý má záujem argumentovať správnosť rozhodnutia orgánu prvého stupňa, uvedie, že pri vyčíslení pokuty prihliadol na uvedené v § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce. Správny orgán má v záujme zdôvodnenia spravodlivosti výšky uloženej pokuty jednotlivé body uvedeného ustanovenia zákona o inšpekcii práce analyzovať vzhľadom na zistený skutkový základ, a túto analýzu, resp. vysvetlenie jednotlivých bodov tohto ustanovenia obsiahnuť do odôvodnenia rozhodnutia. Pokiaľ uvedené opomenie, nemožno konštatovať, či skutočne na jednotlivé body uvedeného zákonného ustanovenia prihliadal, a teda nemožno ani mať dôveru v správnosť jeho postupu v správnom konaní. Domnievame sa navyše, že pri tak markantnom rozdiely medzi najnižšou a najvyššou sumou pokuty, ktorú môže správny orgán uložiť, je v rámci rozhodnutia povinný odôvodniť jej výšku, teda uviesť a vysvetliť všetky okolnosti, na ktoré sa pri jej vyčíslení v tak širokých zákonných medziach prihliadal, a to najmä v záujme poskytnutia presvedčivosti v spravodlivosť uloženej pokuty. Keďže uvedené žalovaný vo svojom rozhodnutí opomenul, máme za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu, že v ňom absentuje náležité odôvodnenie výšky uloženej pokuty a spôsob odôvodnenia uvedený v rozhodnutí neodôvodňuje uloženie pokuty vo výške .....,- Eur.

24. Žalobca vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu Inšpektorátu práce uviedol, že pokiaľ by aj išlo o nelegálne zamestnávanie viacerých osôb, účastník konania by nemal vzhľadom na krátkosť času, ako aj vzhľadom na skutkové okolnosti žiaden väčší úžitok z potenciálne „ušetrených“ finančných prostriedkov. Aj keď inšpektorát práce pri určovaní výšky pokuty prihliadol na počet zamestnancov účastníka konania, jej výšku odôvodnil hlavne ako cieľ preventívne pôsobiť na zamestnávateľa, aby sa v budúcnosti vyhýbal opakovaniu obdobných nedostatkov. Napriek skoršiemu konštatovaniu prvotného porušenia predpisov inšpektorát práce uložil pokutu v takej výške, ktorá je pre účastníka konania likvidačná. V žiadnom prípade nesplní účel prevencie, ale len represie, pretože vzhľadom na ekonomické výsledky účastník konania nebude môcť ďalej vykonávať svoju činnosť, a teda ani poskytovať zamestnanie. Žalobca tiež uviedol, že vykonáva podnikateľskú činnosť od roku ..... v rámci stavebnej činnosti, od počiatku v súlade so zákonom, striktné dodržiava všeobecne záväzné predpisy a platné právne normy v žiadnom prípade neobchádza, pričom sa snaží vytvoriť pre svojich zamestnancov čo najlepšie pracovné podmienky a najmä zamestnávať občanov, s ktorými je spolupráca občas problematická, no napriek tomu sa ich snaží začleniť do spoločnosti, dať im priestor pracovať. K uvedenému, najmä k likvidačným následkom výšky uloženej pokuty a nemožnosti ďalšieho poskytovania zamestnania uvedeným občanom sa žalovaný vôbec nevyjadril, pritom ako odvolací orgán sa mal vyjadriť ku všetkým namietaným skutočnostiam.

Žalovaný taktiež pre účely zistenia, či je pokuta pre žalobcu likvidačná, nezistoval finančné pomery žalobcu, nevyžiadal si daňové priznanie resp. iné dôkazy na základe, ktorých by tieto skutočnosti posúdil a uložil pokutu v takej výške, aby nemala pre žalobcu likvidačný charakter.

25. Žalovaný porušenie právneho predpisu, ktorého sa mal dopustiť žalobca, vo svojom rozhodnutí:

- dostatočne nezdôvodnil,
- neuviedol úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov,
- neuviedol ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval,
- neuviedol svoje stanovisko, ktoré mal zaujať k tomu, že žalobcovi uložená pokuta je preňho likvidačná
- neuviedol svoje stanovisko, ktoré mal zaujať k tomu, že samotné porušenie povinností trvalo po krátky čas, a že namieta „ušetrenie“ finančných prostriedkov tvrdeným nelegálnym zamestnávaním menovaných osôb, čím bola tiež odôvodnená výška uloženej pokuty.

26. Preto sme toho názoru, že Národný inšpektorát práce Košice sa dostatočne nevysporiadal vo svojom odôvodnení napadnutého rozhodnutia s výškou pokuty v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Odôvodnenie napádaného rozhodnutia tak

nepostačuje na to, aby bolo rozhodnutie v uvedenej časti spôsobilé prieskumu. Národný inšpektorát práce Košice sa nedostatočne zaoberal v odôvodnení so všetkými kritériami nevyhnutnými pre uloženie pokuty, čím je rozhodnutie v predmetnej časti nepreskúmateľné a ..... V odôvodnení rozhodnutia nie je uvedená správna úvaha, ktorou sa správny orgán riadil pri určovaní výšky pokuty s poukazom na vyjadrenia žalobcu.

27. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka konania na spravodlivý proces; práva zaručeného v podmienkach tuzemského právneho poriadku okrem zákonov i článkom 46 a nasledujúcimi Ústavy Slovenskej republiky, čiže ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a tiež článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

28. Nižšie citujeme a predkladáme ustálenú rozhodovaciu prax súdov vo veci zákonného odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov:

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. apríla 2008 sp. zn. 2 Sžo 81/2007: „Ďalšou obsahovou náležitosťou rozhodnutia je jeho odôvodnenie, ktoré plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, a ich právny význam. Ďalej treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané, ako ich hodnotí správny orgán, prečo neboli vykonané niektoré navrhované dôkazy a napokon, ako sa správny orgán vyrovnal s námietkami účastníkov. V odôvodnení rozhodnutia nemožno uvádzať skutkové zistenia, ktoré sa buď vôbec nevykonali alebo sa o nich správny orgán dozvedel až po vyhlásení rozhodnutia. Právne posúdenie veci znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenia hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovej časti rozhodnutia vychádzal a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. Nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Osobitnú pozornosť treba v odôvodnení venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy.“

Dôkaz: Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. apríla 2008 sp. zn. 2 Sžo 81/2007

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. júla 2011 sp. zn. 10Sža/15/2011: „Správny poriadok v ustanoveniach § 46 a § 47 vymedzuje obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia. Dôležitou súčasťou rozhodnutia je odôvodnenie,

ktoré nadväzuje na výrokovú časť rozhodnutia. Správny poriadok zakotvuje povinnosť správneho orgánu uviesť v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu. Správny orgán musí v odôvodnení opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal a ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov zo strany účastníkov, prípadne s ich námietkami k vykonaným dôkazom. Na základe vyhodnotenia dôkazov správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti považuje za nepochybne zistené a aký je právny význam týchto skutočností. V odôvodnení rozhodnutia uvedie aj záver o tom, z akého dôvodu aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku. Súd pritom preskúmava úvahu správneho orgánu len v tom smere, či nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 O. s. p.), či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z týchto skutočností vyvodit' iné alebo opačné závery.“

Dôkaz: Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. júla 2011
                          sp. zn. 10Sža/15/2011

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla 2008 sp. zn. 1Sža/3/2008: „Správny poriadok v ustanoveniach § 46 a § 47 vymedzuje obsahové a formálne náležitosti rozhodnutia. Dôležitou súčasťou rozhodnutia je odôvodnenie, ktoré nadväzuje na výrokovú časť rozhodnutia. Správny poriadok zakotvuje povinnosť uviesť v odôvodnení rozhodnutia všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu. Správny orgán musí v odôvodnení opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy z ktorých vychádzal a ako sa vysporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov zo strany účastníkov, prípadne s ich námietkami k vykonaným dôkazom. Na základe vyhodnotenia dôkazov správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti považuje za nepochybne zistené a aký je právny význam týchto skutočností. V odôvodnení rozhodnutia uvedie aj záver o tom, z akého dôvodu aplikoval na predmet konania predpisy citované vo výroku. Súd pritom preskúmava úvaha správneho orgánu len v tom smere, či úvaha nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 OSP), či je v súlade s pravidlami logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom. Pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z týchto skutočností vyvodit' iné alebo opačné závery.“

Dôkaz: Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. apríla
                          2008 sp. zn. 1Sža/3/2008

Podľa Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2011 sp. zn. 5Sžo/81/2010: „Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť správneho orgánu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie

vyplývajúca z ustanovenia § 47 ods. 3 Správneho poriadku a znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia. Jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé konanie pred orgánmi štátnej správy. Podľa judikatúry slovenských súdov rozhodnutie nie je možné odôvodniť len odkazom na listinné dôkazy a príslušné zákonné ustanovenia.“

Dôkaz: Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. januára 2011 sp. zn. 5Sžo/81/2010

Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.07.2003, IV. ÚS 115/03: „Ústavný súd uznáva, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.“¹

29. Na základe uvedeného máme zato, že napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, pričom nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej, čo je v zmysle § 191 ods. 1 písm. d) a g) Správneho súdneho poriadku dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

IV.

30. Jedným zo základných princípov právneho štátu je princíp právnej istoty. Záujmu zachovania právnej istoty ako imanentnej súčasť právneho štátu podľa čl. 1 Ústavy SR nezodpovedá taký stav, ktorý by orgánu štátu umožňoval konať podľa vlastnej úvahy a z vlastného rozhodnutia aj nad rámec zákona a tiež iným, ako zákonom ustanoveným spôsobom. Princíp právnej istoty spočíva aj v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať. Nezákonný postup a rozhodnutie žalovaného správneho orgánu narušajú princíp právnej istoty a tým aj práva žalobcu. Žalobca žiada krajský súd, aby preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu pred vydaním rozhodnutia.

---

¹*Drgonec, J.* Ústava Slovenskej republiky. Teória a prax. Bratislava: C. H. Beck, 2015, s. 863.

31. Podľa § 191 ods. 1 Správneho súdneho poriadku „Správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

- a) bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu,
- b) ho vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený,
- c) vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- d) je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov,
- e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,
- f) skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- g) došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.“

V.

Žalobný návrh

32. Máme za to, že napadnuté rozhodnutie Národného inšpektorátu práce Košice a jemu predchádzajúci postup je porušením ústavnoprávne a medzinárodnoprávne garantovaných základných princípov (zásad) materiálneho právneho štátu, najmä princípu materiálnej spravodlivosti a materiálnej ochrany zákonnosti vrátane princípov riadneho a spravodlivého procesu, princípu právnej istoty, a princípu predvídateľnosti práva vrátane predvídateľnosti rozhodnutí orgánov verejnej moci, ako aj princípu ochrany legitímnych očakávaní [legitímnej dôvery – the Legitimate expectation - der Vertrauensschutz - la confiance légitime (l'attente légitime)] a tiež princípu, že pravo nemôže vzniknúť (vzísť) z bezprávia a nespravodlivosti ["ex iniuria ius non oritur" - "right cannot grow out of injustice" - "droit ne peut résulter d'injustice"].

33. Na základe vyššie uvedených právnych a skutkových okolností navrhujeme, aby správny súd vyniesol tento

r o z s u d o k

Rozhodnutie číslo: ..... Národného inšpektorátu práce Košice zo dňa ..... sa z r u š u j e podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku a vec sa vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný uhradiť na účet právneho zástupcu žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

S úctou

.....
Spoločnosť, s.r.o.
Advokátska kancelária BĀNOS s.r.o.
JUDr. Róbert Bānos, konateľ a advokát

